

De directeur en de notentovenaar

Kindertoneel in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens

Uitgeverij: www.cts-producties.nl (of.be)

Bezetting:

Directeur

Tovenaar

Stem (Volwassen stem): De geest van de directeur die luidop spreekt.

(Deze stem komt ergens uit een geluidsbox op het toneel)

Burgemeester

Jantje

Mietje

Sofie

Ben

Klaartje

Liesje

Bart

In een dorpsschooltje ergens op de buiten gebeurt er iets heel raars.

Er komt een circus op bezoek en die heeft een heel rare tovenaar mee.

Wat die allemaal doet is ongelooflijk.

De directeur van de school wordt betoverd door een notentovenaar en de leerlingen zijn daar heel ongerust over, want ze weten eigenlijk niet goed wat ermee aan te vangen.

Heel de schoolgemeenschap heeft er onder te lijden, zelf de leerkrachten worden tot overmaat van ramp allemaal ontslagen.

Eigenlijk is de tovenaar van ondergeschikt belang, maar hij zet toch heel mooi iedereen op het verkeerde been.

De directeur van de school die toch geacht wordt de slimste mens van de school te zijn laat zich mooi in het ootje nemen.

Wie zal de oplossing brengen om de school te redden van die tovenarij.

Decor:

Het bureel van de directeur.

De directeur en de notentovenaar

Eerste deel

Auteur: Daniël Quintens

Uitgeverij: www.cts-producties.nl (of.be)

(De directeur van een lagere school zit aan zijn bureau te schrijven tot er iemand op de deur klopt)

Klop---Klop---

Directeur

Binnen

(de deur gaat open en er komt heel langzaam een heel rare man binnen, het is precies een tovenaar)

Directeur

(Zonder op te kijken)

Allé, binnen zeg ik.

Je bent precies niet van hier hé?

Tovenaar

Dag meneer de directeur.

Directeur

Euh...euh... dag...meneer...

Tovenaar

Meneer de Tovenaar

Directeur

Dag meneer de tovenaar

Tovenaars bestaan niet.

Wat kom jij hier doen met die gekke kleren aan.

Tovenaar

Ik kom eens zien of je veel werk hebt.

Directeur

Luistert beste vriend, ik heb al veel meegemaakt in deze school, maar ik heb nog nooit iemand in mijn bureau gehad die vroeg of ik veel werk heb en zeker niet in zulke gekke kleren.

En om te antwoorden op je vraag, Ja ik heb veel werk.

Dus vertrek maar van waar je gekomen bent.

Tovenaar

Oei...oei... meneer de directeur is een beetje kibbelig.

Niet goed geslapen deze nacht?

Directeur

Ik ben niet kibbelig, ik heb alleen veel heel veel werk.
En wat mijn nachtrust betreft, dat was in orde.

Tovenaar

Veel werk zegt je?

Directeur

Ja, veel werk, dat heb je goed begrepen.

Tovenaar

Daar kan ik iets aan doen als je wilt.

Directeur

Daar kan jij niets aan doen, dat werk moet tegen vanavond gedaan zijn.

Tovenaar

Jij bent een veel te goede directeur voor deze school.
Moest ik in jou plaats zijn ik zou het anders aan boort keggen.

Directeur

Hoe dan, denk je?

Tovenaar

Ik zou me niet meer zo uitsloven en ik zou een heel andere houding aannemen.
Je zou een heel andere leven hebben.
Je zou kunnen op reis gaan wanneer je wil.
Je zou kunnen genieten van de buitenlucht wanneer je wil
Je zou een pilje kunnen drinken wanneer je wil.
Zie je?
Je zou veel dingen kunnen doen waar je nu geen tijd voor hebt.

Directeur

Allemaal goed en wel, maar met mijn aard kan dat niet

Tovenaar

Als je wilt kan ik daar verandering in brengen

Directeur

Doe wat je wilt maar laat mij voortwerken

Tovenaar

Oké.

(De directeur werkt voort en de tovenaar kijkt eventjes rond tot hij plots naar de directeur staat te staren en zijn toverstaf bovenhaalt – de directeur ziet dat ook)

Directeur

Wat ben jij van plan?
Je gaat me toch niet betoveren zeker?

Tovenaar

Misschien wel

Directeur

Daar geloof ik toch niet in, doe maar wat je niet laten kunt.

Tovenaar

Hocus pocus paks ik zou willen dat de directeur een dommerik was.

Directeur

(roept en gooi zijn pen weg)

Ik zou nootjes willen eten en niet meer werken.

Ik ga iedereen ontslaan

Ik ben het BEU....

Tovenaar

(Hij neemt van onder zijn lange jas een zak met nootjes)

Kalm meneertje de directeur.

Hier je nootjes en je kunt voortaan voor aap spelen

Hahahahahahahahahahaha

(De tovenaer verdwijnt al lachend van het toneel en de directeur eet uit de zak met nootjes tot plots hij eentje laat vallen onder zijn bureau, hij kruipt op zijn knieën onder zijn bureau op zoek naar het gevallen nootje)

(Er wordt geklopt..)

Klop....klop....

(Niemand antwoord)

Klop... Klop

(Niemand antwoord.)

Klop...Klop....

(Jantje en Mietje komen heel voorzichtig binnen)

Mietje

Is er iemand?

Jantje

Sttttt... stil Mietje.

Ik denk dat er hier niemand is.

Mietje

Waarom moeten we dan stil zijn?

Jantje

In geval er toch iemand is.

(Jantje en Mietje zijn nu binnen en staan aan het bureau van de directeur)

Mietje

Ze ziet toch dat er niemand is.

(Opeens horen ze iets van onder het bureau en ze schrikken, ze nemen een paar stappen achterwaarts)

Directeur

Do...re...mi...fa...sol...si..

Oei, ik ben mijn **la** kwijt.

Mietje

En je hoge do..
Hahahaha

Jantje

Stttt...

(De directeur die onder het bureau zit recht zich en stoot met zijn hoofd onderaan het bureau)

Directeur

OEI,... AAAI... dat doet pijn.
(Hij komt nu van onder zijn bureau)
Auw

Jantje – Mietje

Dag meneer de directeur.

Directeur

Wat komen jullie hier doen?
Snotneuzen.

Jantje

Och, wij kwamen iets vragen.

Directeur

Jullie moeten niets komen vragen.
Jullie zouden beter helpen zoeken, want ik ben mijn **sol**... kwijt

Mietje

Je **la** bedoel je?

Directeur

Als ik zeg dat ik mijn **sol** kwijt ben dan is het mijn **sol**.
Is dat begrepen?

Mietje

Ja...

Directeur

Ja... wie???

Mietje

Ja directeur

Directeur

Meneer de directeur
Allé zoekt mijn **sol**.

Mietje

Je **la** bedoel je.

Directeur

Mijn sol.

Mietje

Je la

Directeur

Neen, mijn sol.

Mietje

Neen, je la.

Directeur

Och, het kan me niet schelen.

Ik heb hoofdpijn en je zoek maar wat je wilt, als het maar mijn sol is dat je vindt.

Jantje

Mag ik mee helpen zoeken, meneer de directeur.

Directeur

Natuurlijk, wat zou je hier anders doen, denk je?

Jantje

Helpen zoeken.

Directeur

Wel begint er dan maar aan.

Mietje

Maar, meneer de directeur mag ik nog iets vragen

Directeur

Als het maar geen te moeilijke vraag is.

Mietje

Hoe ziet die la eruit?

Directeur

Die sol bedoel je?

Mietje

Ja, die

Directeur

Heb jij dan nog nooit geen noten gezien?

Mietje

Jawel, ik heb al pinda's gezien en walnoten en apen nootjes maar ik heb nog nooit geen muzieknoden op de grond zien liggen.

Directeur

Maar dat zijn geen muzieknoten, kijk er staan hier een hele zak met noten op mijn bureau.

Het zijn zulke dat je moet zoeken.

Begrepen?

(Jantje en Mietje kijken in de zak)

Jantje

Ach, het zijn zulke noten.

Directeur

Dat zeg ik toch.

Allé, zoeken jullie maar, ik ben even weg.

(De directeur verlaat het toneel – Jantje en Mietje kruipen op hun knieën en beginnen te zoeken)

Jantje

Zeg Mietje?

Vind jij ook niet dat de directeur zo raar doet?

Mietje

Waarom vindt jij dat.

Jantje

Wie zegt nu muzieknoten tegen zo ordinaire noten.

Mietje

Dat is eigenlijk waar.

Ik denk dat hij een beetje weg is.

Versta je me?

Jantje

Ja, ik versta je.

Hij is een beetje weg in zijn hoofd denk ik.

Mietje

Dat bedoel ik.

Jantje

Vind jij die noten?

Mietje

Ik heb nog geen enkele gevonden.

En jij?

Jantje

Ik ook niet.

Kom we gaan stoppen met zoeken.

(Jantje en Mietje staan nu weer recht).

Mietje

Ik weet echt niet wat hij daarmee eigenlijk bedoelde.
Do...re...mi...fa...enz...

Jantje

Zouden dat niet eens beter vragen aan onze juffrouw?

Mietje

Dat weet ik zo nog niet.
Stel dat zij denkt dat wij haar uitlachen.

Jantje

Dat is eigenlijk ook waar.
Wie zal ons nu geloven als wij vertellen wat onze directeur hier allemaal uitkraamt.
Ze zouden nog kunnen zeggen dat wij iets in ons hoofd hebben.
(*Er wordt op de deur geklopt*)

KLOP....KLOP...

Jantje

Oei, wie zou dat nu kunnen zijn?

Mietje

Als we ze binnen roepen zullen we het meteen weten.

Jantje

Zouden we dat wel doen?

Mietje

Waarom niet.
De directeur weet toch dat wij hier zijn.
(*Er wordt weer geklopt*)
KLOP...KLOP...

Mietje

BINNEN.
(*Sofie komt binnen*)

Sofie

Wat doen jullie hier?

Jantje

Wat doet jij hier?

Sofie

Ik kom voor de directeur.

Mietje

Je ziet toch dat de directeur hier niet is?

Sofie

Dat kon ik toch niet weten.

Wat doen jullie hier eigenlijk?

Jantje

Dat wil je echt niet weten.

Mietje

Je zou het zelfs niet geloven als wij vertellen wat wij hier doen.

Jantje

Moeten doen, Mietje... moeten doen.

Sofie

Wel vertel maar, wat jullie hebben moeten doen.

Je moest toch niet helpen onze proefwerken verbeteren.

Mietje

Neen, dat niet.

Sofie

Of kwamen jullie hier de punten vervalsen misschien?

Jantje

Neen, dat ook niet.

Zo zijn wij niet.

Zeg?

Wat denk jij wel van ons?

Mietje

Neen, zo zijn wij niet, maar het is veel eigenaardiger als je denkt.

Sofie

Wel vertel het dan, of mag ik het niet weten misschien.

Mietje

Jawel, je mag het weten, maar je gaat het zelfs niet geloven.

Sofie

Vertel het toch maar.

Jantje

Wel ik zal het vertellen, maar je moet beloven om niet te lachen.

Sofie

Ik beloof het.

Jantje

Toen wij hier binnenkwamen zat de directeur onder zijn bureau.

Mietje

Wij wisten dat natuurlijk niet.

Jantje

Neen, dat wisten we niet.

Toen wij hier stonden hoorden wij plots DO...RE...MI... enz.. zeggen.

Mietje

Wij schrokken ons bijna een bult.

Jantje

Ja, wij schrokken ons bijna een bult.

Sofie

En dan...

Jantje

Dan kwam de directeur van onder zijn bureau en zei dat hij de **SOL** kwijt was.

Sofie

Maar hij schrok zich zeker ook een bult?

Jantje

Waarom?

Sofie

Omdat jullie hier stonden

Jantje

Ach, daarom.

Sofie

Kom vertelt maar verder.

Mietje

Hij zei dat hij de **SOL** kwijt was, maar het was de **LA**

Sofie

Wat, muzieknoten?

Maar dat kan alleen maar op papier geschreven worden en niet op de grond liggen.

Jullie zijn aan het doorslaan zeker?

Mietje

Dat zeiden wij ook.

Jantje

Heila, wij zijn niet aan het doorslaan

Mietje

Dat bedoelde ik niet, ik bedoelde dat je muzieknoten alleen maar op papier kan schrijven

Sofie

En dan, vertel verder.

Jantje

Hij moest dringend weg en wij mochten die **LA** zoeken.

Sofie

En dat hebben jullie gedaan en gevonden?

Jantje

Natuurlijk niet.

Je zegt toch zelf dat er geen muzieknoden op de grond kunnen liggen.

Sofie

Eigenaardig.

Mietje

Wat??

Eigenaardig van ons zeker?

Sofie

Neen, ik bedoel eigenaardig van de directeur.

Jantje

Je staat er toch niet echt verbaasd van te kijken, als je het mij vraagt.

Sofie

Natuurlijk niet.

Mietje

Hoe? Natuurlijk niet.

Sofie

Luister ik ga jullie nu iets vertellen over de directeur.

Maar jullie moeten mij beloven dat je het niet voort zal vertellen.

Mietje – Jantje

Natuurlijk niet

Sofie

Jamaar, is dat beloofd?

Mietje

Zowaar ik Mietje heet.

Jantje

En zowaar ik Jantje heet.

Sofie

Dat is dan goed, want ik ken de directeur van vroeger.

Kom ik zal iets in jullie oor vertellen.

Mietje

Waarom niet luidop?

Sofie

Omdat de muren oren zou kunnen hebben.
Men kan niet voorzichtig genoeg zijn.

Jantje

Hahahaha.

Sofie

Je moet daar niet mee lachen.

Jantje

Oké.

(Jantje en Mietje staan nu heel dicht bij Sofie en zij fluistert een verhaaltje in hun oren en na een tijdje)

Mietje

(Verbaasd) Het is geen waar zeker?

Jantje

(Verbaasd) het is geen waar zeker?

Sofie

Natuurlijk is het waar, anders zou ik het niet vertellen.
Ik heb hem daarnet gezien en hij liep heel raar.

Jantje

Toch niet gelijk een aap?

Sofie

Zoiets... ja...
Maar tegen niemand vertellen hé.

Mietje – Jantje

Natuurlijk niet.

Mietje

Daar moeten wij iets aan doen.

Jantje

Allemaal goed en wel... maar wat?
Wij kunnen toch niet naar een dokter gaan en zeggen dat onze directeur precies als een aap loopt.

Sofie

Natuurlijk niet
We zullen het aan onze juffrouw moeten vragen.

Mietje

Zouden we dat wel doen?

Sofie

En waarom niet?

Mietje

Stel... stel dat ze ons niet geloofd.

Jantje

Ja, dan kunnen we het uitleggen aan onze ouders en nog een flinke straf bij krijgen.
(Op dat moment komt de directeur weer binnen)

Directeur

Ach, jullie zijn hier, kleine schepseltjes.
Wel...

Mietje

Wat, meneer de directeur?

Directeur

Hebben jullie mijn stiften al gevonden?

Jantje

Je LA noot bedoel je?

Directeur

Mijn LA noot?
Waarover heb je het?

Sofie

Zij moesten toch....

Directeur

Zwijg jij, jij hebt hier niets mee te maken.
Jij was hier niet aanwezig toen ik mijn potloden verloren heb.

Jantje

Je stiften bedoel je?

Mietje

Neen, zijn LA noot bedoeld hij.

Directeur

Waar hebben jullie het over?
La noten – Stiften – Potloden – Sol noten..
Ik weet niet waarover het jullie hebben.

Sofie

Over wat je verloren bent.

Directeur

Maar ik heb niets verloren en ik ben ook niets kwijt.
Kijk hier staat mij zakje met noten en voor mij is dat voldoende.

Mietje

Nu versta ik er helemaal niets meer van.

Jantje

Ik ook niet.

Sofie

Ik weet niet wat er hier aan de hand is, maar ik ga terug naar mijn klas.

Jantje – Mietje

Wij ook.

Directeur

Allé, verdwijn uit mijn ogen, jullie snotaapjes.
Maar vertel eerst naar waar jullie gaan.

Sofie

Naar onze klas, meneer de directeur

Directeur

En wat gaan jullie daar doen?

Mietje

Studeren natuurlijk.

Directeur

Hahahaha, dat zal niet gaan.

Jantje

En waarom niet?

Directeur

Omdat ik daarnet jullie juffrouw ontslagen hebt.

Sofie

Onze juffrouw? Ontslagen?... en waarom als ik vragen mag, meneer de directeur?

Directeur

Och, dat weet ik niet....

Jantje

Zo maar???

Ontslagen???

Directeur

Natuurlijk.... Zomaar.

Mietje

Dat was nochtans de liefste en de beste juffrouw dat we al gehad hebben.

Directeur

Het kan me niets schelen.
Vooruit... uit mijn ogen .

Sofie

Dat gaat nog een staartje krijgen

Directeur

VOORUIT zeg ik WEG... WEG UIT MIJN OGEN... KSSS...KSSSS

(De kinderen vertrekken van het toneel)

Ach die rare kinderen.

(Opeens klinkt er een stem uit de hoek van het toneel. Een stem die heel traag spreekt volwassen stem)

Stem

Meneer de directeur...

(De directeur kijkt verbaasd rond)

Directeur

Ik ben aan het dromen zeker?

Stem

Meneer de directeur, jij bent niet aan het dromen.

Directeur

(Schrikt) oei, is er hier iemand?

Stem

Natuurlijk, meneer de directeur.

Directeur

Ik zie niemand.

Wat wil je van me?

Stem

Weet jij dat dan niet?

Of ben jij nu echt zo dom?

Directeur

Ik ben niet dom, ik ben de directeur van een heel goede school.

Stem

Dat betwijfel ik.

Directeur

Wat betwijfel jij?

(De stem zwijgt)

Allé zeg het.

Wat betwijfel jij?

Ik hoor niets.

Ach, ik zal gedroomd hebben zeker?

Ik ga een beetje voort werken.

Maar wacht eens, ik heb bijna geen personeel meer...

(Hij begint te schrijven en opeens....)

Stem

Begrijp je het nog niet?

Directeur

Ben je daar weer?

Stem

Natuurlijk.

Directeur

Wat moet ik begrijpen.

Stem

Dat binnenkort je school, je school niet meer zal zijn.

Directeur

En waarom niet.

Stem

Omdat je al het personeel aan het ontslagen bent.

Directeur

Dat is hun eigen schuld.

Ik zeg altijd eigen schuld, dikke bult.

Stem

Dat zullen we nog wel zien.

En ik zeg altijd, wie het laatst lacht, lacht het best.

Directeur

En weet je wie het laatst zal lachen?

Neen hé?

Wel dat zal ik zijn.

Denk je ook niet?.

Stem

Dat zullen we straks wel zien.

Directeur

Och waarom moet ik nog werken?

Ik ga er eens goed van pakken, eerst een pilsje drinken en dan misschien op vakantie gaan.

Joepie, dat wordt een leuke dag...

Einde eerste deel

Deel twee

(De kinderen, Jantje, Mietje, Sofie, Ben, Klaartje, Liesje, en Bart komen in het bureau van de directeur)

Bart

Oei, hij is er niet.

Jantje

Zie je wel dat hij er niet is .

Mietje

Wij hebben het toch gezegd.

Klaartje

Waar is hij naartoe?

Sofie

Dat is een goede vraag.

Moesten wij dat weten, wij zouden er kunnen op antwoorden.

Jantje

Ja, maar wij weten het ook niet.

In elk geval, hij was daarnet nog hier en hij deed heel raar.

Liesje

Hij deed heel raar zegt je, wat deed hij dan wel?

Jantje

Heel raar zeg ik toch.

Heel raar is heel raar.

Liesje

Jamaar, heel raar wat is dat dan?

Deed hij rare manieren zoals.... Zoals....

Bart

Ja wat? Zoals?

Liesje

Wel zoals een ...een...een ... wat een clown doet of zoiets.

Jantje

Hij deed niet raar, hij zei alleen maar rare dingen.

Nietwaar Mietje?

Mietje

Ja, natuurlijk zei hij rare dingen.

Klaartje

Als hij zo rare dingen deed, was er dan niemand bij hem?

Ben

Ja, was er dan niemand bij hem?

Jantje

Neen, wie zou er bij hem moeten zijn denk je?

Klaartje

Ik weet het niet, maar dat is toch niet van zijn gewoonte om opeens zo raar te doen.

Sofie

Natuurlijk niet.

Hij is soms nogal streng, maar raar doen, dat hebben wij nog nooit meegemaakt.

Bart

Als dat hier zo voort gaat, dan hebben we straks geen school meer.

Ben

Joepie, dan kunnen we voor altijd thuis blijven en buiten spelen...

Liesje

Ja, en naar het circus gaan kijken.

Mietje

En zo dom blijven als... als .. als een echte domoor.

Dat zou ook niet leuk zijn.

Bart

Er moet toch iets anders gebeurt zijn, omdat de directeur zo raar doet.

Mietje

Aan de juffrouw moeten we niets meer vragen, zij is ontslagen.

Bart

Misschien aan de meester?

Liesje

Dat zal ook niet gaan.

Bart

Hoe, dat zal ook niet gaan?

Wat bedoel je daarmee?

Liesje

Iedereen is ontslagen, wij zijn hier heel alleen.

Klaartje

Wat moeten wij nu doen?

Ben

Ik weet het niet.

Voor zo een situatie hebben wij nog nooit gestaan en daarbij kinderen hoeven toch geen problemen van de school op te lossen?

Bart

Neen, natuurlijk niet.

Laat ons eens goed nadenken.

(Iedereen denkt na)

Mietje

Ik heb een idee.

We gaan samen naar de burgemeester om te vragen wat we nu moeten doen.
Die man zal dat wel kunnen oplossen, denk ik.

Bart

Denk je dat?

Mietje

Natuurlijk denk ik dat.

Iedereen

Oké

Bart

Komaan, we zijn weg

(Iedereen gaat van het toneel – en dan komt de directeur weer binnen)

Directeur

Ziezo, opgeruimd staat netjes.

Iedereen is ontslagen.

Nu kan ik rustig op vakantie gaan en de school kan mij gestolen worden.

Nooit meer werken, geen stress meer en een mooi leventje leiden, dat is wat ik nu ga doen.

En niet te vergeten, elke dag mijn nootjes eten.

Ah ja, want dat is vanaf nu mijn lievelings kost.

Stem

Wat heb jij nu gedaan, meneer de directeur?

Directeur

Zoals ik zei, iedereen is ontslagen.

Ik heb nu geen werk meer en voortaan kan ik nu en altijd mijn lievelings kost eten.

Stem

Wat is dat dan voor iets

Directeur

Wel, weet je dat dan niet?

Stem

Neen, maar als je het mij nu zegt dan weet ik het ook.

Directeur

Wel, nootjes natuurlijk.

Allé, waar is die zak met nootjes?

(De directeur zoekt de zak met nootje, maar vindt ze niet

(Roept)

Waar zijn mijn nootjes...waar zijn mijn nootjes...waar zijn mijn...

(en nu komt de tovenaar binnen)

Tovenaar

Wat ben je aan het zoeken, meneer de directeur?

Directeur

Ik vind nergens mijn zak met nootjes meer.

Tovenaar

Dat is niet erg.

Kom, hier heb je een nieuwe zak.

(hij haalt van onder zijn lange jas een nieuwe zak met nootjes.

En niet allemaal in één keer opeten hé.

Directeur

Dank je wel.

Als ik u niet had, dan zou ik hier omkomen van de honger.

Tovenaar

En, meneer de directeur, hoe gaat het met je werk?

Directeur

Och, goed, zeer goed zelfs.

Ik heb er geen meer.

Ik heb iedereen ontslagen en de school zal ik sluiten.

Tovenaar

Zie je wel.

Als ik iets zeg dat het waar is hé.

Directeur

Natuurlijk.

Ik ben blij dat jij in mijn leven gekomen bent.

Tovenaar

En wat zal je nu doen?

Directeur

Mijn zak met nootjes leeg eten.

Tovenaar

En dan?

Directeur

Een nieuwe zak vragen.

Tovenaar

En dan?

Directeur

Hem ook leeg eten.

Tovenaar

En als die leeg is, wat ga je dan doen

Directeur

Weer een nieuwe vragen.
Ik zal er toch nog krijgen hé?

Tovenaar

Natuurlijk, je krijgt er zo veel je wilt.
Maar ben je niet bang dat je rap 100 kilo zal wegen?

Directeur

100 kilo?
Neen, daarvoor ben ik niet bang, als ik maar nootjes kan eten.

Tovenaar

Juist ja, maar ik weet niet of dit nog lang zal duren.

Directeur

Waarom niet?

Tovenaar

Ik denk dat je school geen school meer is.

Directeur

Denk je dat?

Tovenaar

Ja, dat denk ik.

Directeur

Och dat is niets.

Tovenaar

Wat moet er dan met de kinderen gebeuren als ze niets meer kunnen leren?

Directeur

Dan moeten ze maar dom blijven, net zoals ik.
Ik ben de domste directeur van heel het land.

Tovenaar

Als jij het zegt, dan is dat voor mij ook goed.
Allé, ik ben ermee weg.
Tot ziens, meneer de directeur

Directeur

Tot ziens juffrouw... euh... meester....euh ...meneer.....

Tovenaar

... de tovenaar...

Directeur

Ja, juist....Meneer de tovenaar.
(De tovenaar gaat van het toneel)

Och, wat heb ik hier een zalig leven.

Stem

Dat zal niet lang meer duren

Directeur

Hoe weet jij dat.. kungel.

Stem

Ik heb alles gehoord wat die rare snuiter daar verteld heeft en ik heb ook alles gehoord wat de kinderen van plan zijn.

Directeur

Kinderen zeg je...

De kinderen kunnen mij niets schelen.

Het zijn allemaal heel stouterikken.

Ik mag ze niet meer... die pummels.

Stem

Dat zeg jij nu, maar moest je weten wat zij nu van plan zijn, ik zou daar bang voor zijn.

Directeur

BANG... ik ben nooit en van niemand bang.

De tovenaar heeft gezegd dat ik niet meer moet werken en dat ik altijd nootjes van hem krijg.

Stem

Ja, dat heeft hij gezegd, maar wat als hij niet meer in het dorp is?

Directeur

Hoe bedoel je?

Stem

Wel, stel dat hij vertrekt naar een andere dorp of stad.

Directeur

Dat zal hij nooit doen... zo een brave vent.

Hij zal hier nu en voor altijd zorgen dat ik nootjes krijg.

Dat heeft hij daarnet gezegd.

Stem

Daar zou ik niet te veel op rekenen.

Directeur

Doe wat je niet laten kunt, maar ik geloof niet wat je zegt.

En nu ga ik wat rusten en straks zal ik weer een zak met nootjes eten.

(De directeur valt in slaap)

Stem

Oei, ik valt nog in slaap ook.

(Bart komt als eerste binnen)

Bart

Sttttttt...

Hij slaapt.

(De andere kinderen komen nu samen met de burgemeester ook binnen)

Liesje

Zie je wel, meneer de burgemeester dat onze directeur niets meer doet.

Ben

Kijk en hier is een lege zakje van nootjes.

Burgemeester

Ja kinderen, ik geloofde jullie wel, maar nu zie ik het met mijn eigen ogen.

Klaartje

Gaat ge daar iets aan doen meneer de burgemeester?

Burgemeester

HMMM...hmmm.....

Ik zou niet weten wat.

Mietje

Je moet er iets aan doen, want wij willen niet dom blijven.

Burgemeester

Ja, kinderen, dat is een ernstige zaak.

Een heel ernstige zaak denk ik.

Kijk, jullie juf en meesters zijn ook al bij mij geweest en ik geloofde hen in eerste instantie niet, maar omdat jullie met zo velen gekomen zijn, dan moet ik het wel geloven.

Maar ik weet niet wat er hier aan de hand is.

Mietje

Maar hoe moeten wij dat dan oplossen?

Burgemeester

Kijk, voor eerst moeten we hem wakker maken en vragen wat er nu precies aan de hand is.

Bart

Oké, ik maak hem wakker.

(Bart roept)

Meneer de directeur... wakker worden.

(Hij wordt niet wakker)

Burgemeester

Ik zal eens roepen

Meneer de directeur... wakker worden...

(wordt niet wakker)

Ik geloof dat hij in een diepe slaap ligt.

Liesje

Ik zal eens roepen, want ik heb een fijnere stem.

Meneer de directeur... wakker worden...

Burgemeester

Dat gaat ook niet.

Ben

Moesten wij nu eens met ons allen samen eens hard roepen.

Iedereen

Oké

Bert

Ik tel tot drie

Één...twee...drie...

Hoe dit afloopt....?